

„ESU“

Pranciškonų gimnazijos laikraštis
Eina nuo 1995 metų. 2009/2010 m.m. Nr. 49/35 - II trimestras

Interviu

„... to laisvalaikio taip mažai“

Kalbiname direktoriaus pavaduotoją ugdymui Virginią Kvietkauskienę, mūsų gimnazijoje dirbančią antrus metus.

Kas paskatino Jus tapti Pranciškonų gimnazijos direktoriaus pavaduotoja? Ar esate dirbusi šį darbą?

Pavaduotoja ugdymui jau dirbau, tik mažesnėje mokykloje. Gavau kvietimą dirbti gimnazijoje - atsirado proga išbandyti savo jėgas...

Kokios yra pagrindinės Jūsų pareigybės? Kokias sritis Jūs kuruojate kaip direktoriaus pavaduotoja?

... Mokytojų metodinę veiklą, atestaciją ir kvalifikacijos kėlimą, mokinių profesinį informavimą ir konsultavimą, 1 ir 3 gimnazinių klasių mokinių metinių projektinių darbų rengimą. Kuruoju ir 1-4 gimnazijos klases, vidurinį ugdymą. Kaip tik dabar laukia labai atsakingas momentas – antroji gimnazistai turi susidaryti individualius ugdymo planus kitiems mokslo metams. Remiantis mokinių pasirinkimu, formuojamas tvarkaraštis. Taip pat esu atsakinga už savarankiško ir sergančių mokinių mokymo organizavimą, du kartus per metus turiu atnaujinti pedagogų duomenų bazę: koks jų įgytas išsilavinimas, kiek ir kokioje klasėje mokytojai turi valandų ir pan. Vienas

iš svarbiausių darbų – Gimnazijos ugdymo plano sudarymas, kuriame numatomi ugdymo proceso organizavimo principai: dalykų ir pamokų skaičius klasėms, pažintinių dienų skaičius ir pan.

Kur dirbote anksčiau? Ar praverė ten įgyta patirtis mūsų gimnazijoje?

Anksčiau dirbau Suaugusiųjų mokymo centre. Iš pradžių - mokytoja, po to – pavaduotoja ugdymui. Darbas su suaugusiais mokiniais kitoks nei gimnazijoje, bet įgyta patirtis praverčia.

Kur ir kokį išsilavinimą įgijote?

Šiaulių universitete įgijau prancūzų ir lietuvių kalbos mokytojos specialybę, Klaipėdos universitete – edukologijos magistro laipsnį.

Žinome, kad esate prancūzų kalbos mokytoja. Ar sunku įtikinti mokinius bei jų tėvus, kad pasirinktų šią kalbą? Kaip ją stengiatės populiarinti?

Prancūzų kalbą gimnazijoje dėstau pirmus metus ir tik šeštokams. Praėjusiais metais teko nemažai bendrauti su penktokų tėvais, kad jų vaikai rinktųsi mokytis prancūzų kalbą. Džiaugiuosi, kad pavyko įrodyti, jog ši kalba ne mažiau reikalinga nei kitos kalbos – šiais metais prancūzų kalbos mokosi trys šeštokų grupės. Dabar vaikams stengiuosi parodyti, kad mokėdami anglų kalbą labai lengvai gali išmokyti prancūzų – juk tiek daug panašių žodžių. Manau, kad tai gali būti vienas iš prancūzų kalbos populiarinimo būdų ... Populiarinau šią kalbą Frankofonijos

dienai skirtuose renginiuose, kurie, beje, tradiciškai vyksta mūsų gimnazijoje,- kartu su kitais rajono prancūzų kalbos mokytojais pristačiau Prancūzijos įdomybes...

Ar sutariate su kolegomis? Kokį metodą naudojate, kad išliktų geri santykiai?

Svarbiausia – nuoširdūs tarpusavio santykiai, bendravimas ir pagarba...

Kokias mokinio savybes labiausiai vertinate?

Nuoširdumą, darbštumą.

Ar nuo mažens svajojote apie mokytojo darbą? Kodėl?

Kiek save pamenu, apie kitokią profesiją net ir negalvojau – visad norėjau būti mokytoja. Tiesiog patiko.

Ką veikiate laisvalaikiu? Ar turite mėgstamą veiklą?

Kad to laisvalaikio taip mažai...

Ar lengva suderinti darbą ir laisvalaikį?

Derinu, bet nelengva...

Kokią knygą norėtumėte perskaityti?

Apie Prancūzijos karalienę Mariją Antuanetę prancūziškai.

Ką norėtumėte palinkėti mūsų gimnazijos mokiniam?

Sėkmės.

Ačiū už interviu.

Kalbino
Gintarė Balsevičiūtė, 1GA
Ieva Eitavičiūtė, 1GA

Vertybių mugė

„Aš – už nuoširdumą“

7c klasėje (auklėtoja – lietuvių kalbos mokytoja Virginija Rudavičienė) įvyko įdomi klasės valandėlė – vertybių mugė. Apie ją pasakoja Judita Stonkutė.

„Vertybės – kiekvieno žmogaus gyvenimo dalis. Viena iš jų yra nuoširdumas. Be jo žmonės būtų tik judantys metaliniai robotai, kurie nemoka rūpintis kitu žmogumi, jam padėti ir nuoširdžiai šypsotis. Kai šypsaisi, tampa lyg geresnis. Kai matai nuoširdžią šypseną kito žmogaus veide, pasaulis tampa gražesnis. Visi mokame šypsotis, tai ir šypsokimės!..“

Mūsų klasėje vyko vertybių aukcionas. Aš už 5000 litų pirkau nuoširdumą. Man ši vertybė labai svarbi, saugotina. Nuoširdumas reikalingas kiekvienam, nes jis gali pakeisti mūsų gyvenimą ...

Labiausiai nepatinka apsimestinis nuoširdumas. Esu pastebėjusi, kad dar niekam nėra pavykę tobulai apsimesti nuoširdžiam. Aš tai pastebiu iš akių, nes jos tampa šaltos ir stiklinės... Nuoširdumas susijęs su gerumu, meile...

Nuoširdumas yra neįkainojamas, todėl aš ir pasiūliau didžiausią sumą, kokią tik buvo galima siūlyti aukcione. Iš tikrųjų esu gana taupi, bet nuoširdumui, ypač vertingam pirkiniui, negailėjau pinigų. Mano taupumas pasireiškia tuo, kad aš stengiuosi nepirkti saldumynų, bet taupau vertingam daiktui... Man svarbiau vertybės nei patys pinigai. Kad ir kiek turėtum pinigų, kad ir didžiausias pasaulyje būtum milijonierius, turėtum visus pasaulio turtus, vertybių nenusipirksi, jos įgyjamos kitaip...

Klasės aukcionas privertė mane suprasti, kad pinigai -

dar ne viskas, nors esu girdėjusi tokį posakį: „Be pinigų irgi blogai“. Nieko nepakeisi, turime gyventi taip, kokį mums skyrė Dievas gyvenimą...“

Aukcione aš už nuoširdumą skubėjau pasiūlyti didžiausią sumą, nes bijojau, kad kiti vaikai gali būti greitesni už mane ir nupirkti mano trokštamą vertybę. Nepagailėjau visų savo pinigų ir buvau pirma! Manau, kad suma tikrai nemaža; jei galėčiau, sumokėčiau dar daugiau. Truputį liūdnoka, kad tai tik žaidimas... Norėčiau iš tikrųjų būti dar nuoširdesnė, nes nuoširdumo nebūna per daug. Kadangi nusipirkau šią vertybę, tai stengsiuos ir tikrovėje būti nuoširdesnė nei visada!..“

P.S. O už kiek jūs pirtumėte vertybių aukcione... gerumą, atlidumą ar darbštumą?..

Kelionės įspūdžiai

Viešnage prezidentūroje

„...Įėjus į prezidentūrą pirmiausia apsaugos darbuotojai pranešė, kad fotografuoti bus galima tik Baltojoje salėje. Pastebėjome metalo detektorių ir pasijutome kaip oro uoste. Kol laukėm vėluojančios gidės, ant batų turėjome užsimauti specialias „šlepetes“. Visi juokėsi, nes tai buvo kiek nelaukta - netikėta. Atėjus gidei, visi pagal sąrašą turėjome praeiti pro metalo detektorių ir apsaugos darbuotojui parodyti pasą. Žingsniuodami prezidentūros koridoriais pasijutome lyg rūmuose, nes beveik viskas buvo paauskuota. Baltojoje salėje gidė neleido lipti ant kilimo... Susėdome į kėdes, kurios buvo labai minkštos ir patogios. Tik tada ji pradėjo pasakoti, kas anksčiau buvo prezidentūros vietoje, kad baigę kadenciją

Prezidentai gauna namą, pensiją ir apsaugą iki gyvos galvos, kad buvę Prezidentai, pavyzdžiui, Algirdas Mykolas Brazauskas, Valdas Adamkus iki šiol vadinami Prezidentais... Vėliau apžiūrėjome keletą kitų salių... Matėme ir garsųjį dailininko Saukos paveikslą- vieni juo žavėjosi, kitiems jis nepatiko...“

Tikrai verta apsilankyti prezidentūroje - NENUSIVILSITE!“

Įspūdžiais dalijosi

Ernesta Salgimaitė, 8b

Elena Šopagaitė, 8b

Apie nuoširdumą

„Nuoširdumas- sudėtingas ir subtilus dalykas, reikalaujantis išminties ir didelio sielos takto“.

V.Verasajevas

„Nuoširdumas yra tiesos motina ir garbingo žmogaus išraiška“.

D.Didro

„Nuoširdumas – jėga, ir gudruoliai be reikalo ją ignoruoja“.

A.Grafas

„Norint būti suprastam, reikia būti nuoširdžiam“.

V.Kliučevskis

„Jūs galite įsigyti draugų per du mėnesius, jei nuoširdžiai domėsitės kitais žmonėmis; draugų nerasite ir per dvejus metus, jei stengsitės, kad kiti žmonės domėtųsi jumis“.

D.Karnegis

Svečiuose - švietimo ir mokslo ministras!

Ypatinga viešnage

Vasario 24-ąją dieną Pranciškonų gimnazijoje lankėsi švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius. Garbingą svečią atlydėjo ir Seimo narys Vaidotas Bacevičius, rajono meras Juozas Mažeika, jo pavaduotoja Jolita Vaickienė bei rajono Švietimo skyriaus vedėja Dalia Martišauskienė.

Į susitikimą su ministru oficialiai buvo pakviesti abiturientai, tačiau dalyvavo ir trečiokai gimnazistai. Susitikimo metu demonstruotos skaidrės, aptarta naujoji egzaminų tvarka bei aukštojo mokslo pertvarkos tikslai. Ministras pasakojo apie profesinį mokymą, kolegines ir universitetines studijas ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Apžvelgtas studijų krepšelis, socialinės stipendijos ir kitos paramos studentams. Nagrinėtas klausimas apie paskolas, įstojus į mokamas studijas. Sužinojome, kad daugiausia valstybės finansuojamų vietų yra socialinių mokslų srityje, mažiausiai skirta menams... Specialistų trūksta žemės ūkio, technologijų ir slaugos sferose. Susitikimo metu Gintaras Steponavičius labiausiai akcentavo tai, jog renkantis profesiją nereikia vaikytis mados, svarbiausia klausyti vidinio balso - taip galėsime susikurti asmeninę gerovę, tikslingiau kurti ir planuoti karjerą.

Ministras atsakė ir į gimnazistų bei mokytojų klausimus. Susitikimo pabaigoje gimnazijos direktorius L.Šidlauskas tarė padėkos žodį ir atminimui jam padovanojo specialų medalių, sukurtą Pranciškonų ordino 800-osioms metinėms pažymėti, o brolis Paulius ministrui palinkėjo stiprybės, atkaklumo, Dievo palaimos... Gintaras Steponavičius mūsų mokyklai taip pat paliko atminimo dovaną - knygą. Ypatingą susitikimą

prisimins bendra Mokinių parlamento bei švietimo ir mokslo ministro nuotrauka.

Giedrė Piluckytė, 3Gc

Interviu

Kelionė į geizerių šalį

6b klasės mokinė Greta Martinkutė per žiemos atostogas viešėjo Islandijoje. Ji vyko aplankyti giminių ir pamatyti šią įdomią šalį. Grįžusi mielai sutiko pasidalyti savo įspūdžiais.

Kas paskatino keliauti į Islandiją? Ar sunki buvo kelionė lėktuvu?

Tai buvo tėvų ir krikštamotės (ji gyvena Islandijoje) dovana Kalėdų proga. Keliauti labai norėjau! Mano pasirinkimą lėmė tetos pasakojimai, šioje šalyje gyvenantis mažas pusbrolis, kurį labai norėjau pamatyti...

Kelionė buvo ilga (Palanga – Kopenhaga – Reikjavikas), tad gan pavargau. Vykau lydima stiuardesių, kurios kiekvienoje šalyje pasikeisdamos perimdavo mano „priežiūrą“...

2. Ar kada nors svajojai aplankyti šią šalį?

Anksčiau nė girdėjus apie ją nebuvau, bet vos tik sužinojau apie ją, panorau aplankyti.

Ar sunkmetis turėjo įtakos Tavo apsisprendimui „vykti – nevykti“?

Neturėjo, kadangi už bilietus mokėjo teta. Be to, visas kliūtis įveikti padėjo mano didelis noras aplankyti Islandiją.

Trys dalykai, palikę Tau įspūdį Islandijoje... Kas patiko labiausiai?

Labiausiai patiko kas 5 min į 60 metrų aukštį ištrykstantys geizeriai (vandens fontanai). Taip pat – natūralaus sveiko vandens telkinys “Blue Lagoon”: jame nusimaudę žmonės netgi išsigydo įvairias odos ligas.... Didelį įspūdį paliko ir

6 km ilgio tunelis po vandeniu. Jo šonai - kaip vandenyno dugnas. Juo galima važiuoti mašina ir taip žymiai greičiau pasiekti norimą vietą. Na, ir dar islandų maistas...

Kaip Tu įsivaizdavai Islandiją prieš kelionę į šią šalį? Ar po viešnagės Tavo nuomonė apie ją pasikeitė?

Prieš kelionę maniau, kad tai šiaurėje esanti šalis, kurioje daug tamsos, šalta... Ten nuvykus mano požiūris pasikeitė. Šalis man labai patiko. Didžiausią nuostabą sukėlė klimato kaita: kas keliolika kilometrų oras keičiasi – temperatūra pakyla arba nusileidžia keliais laipsniais...

Gal susiradai naujų draugų?.. Kokį įspūdį Tau paliko Islandijos jaunimas?

Didžiausią įspūdį paliko tai, kad tenykštis jaunimas nesirūpina savo išvaizda ir niekas dėl to jo nekritikuoja... O draugų nesusradau, kadangi visą laiką keliau iš vienos vietos į kitą. Be to, visi nauji pažįstami kalbėjo islandiškai, o aš, gaila, šios kalbos nemoku.

Ar jautiesi po kelionės pasikeitusi, dvasiškai turtingesnė?

Tai man tebuvo ekskursinė kelionė į Islandiją. Nors, žinoma, patirties ir įspūdžių įgijau daug...

Ar norėtum gyventi Islandijoje?

Na, jeigu ten gyventų mano tėvai, artimieji, draugai... Kodėl gi ne, bet viena, be artimųjų Islandijoje gyventi tikrai nenorėčiau.

Ačiū už atsakymus.

Kalbino

Ieva Jurevičiūtė, 1Ga

Kolekcionavimo ma- dos

Įsivaizduokime: 1950 – ieji metai, šaltas žiemos vakaras. Namuose ant stalo dega žibalinė lempa, nėra kompiuterio, interneto, netgi žaislų, knygų... Taip žmonės gyveno tik prieš kelias dešimtis metų, tokia buvo mūsų senelių vaikystė... Palyginę XX a. vidurio ir to amžiaus pabaigos bei XXI a. pradžios vaikų gyvenimą, atrastume daug skirtumų – skirtųsi jų elgsena, mąstymas bei pomėgiai...

Po Antrojo pasaulinio karo labai trūko lėlių, mašinėlių ir kitokių žaislų, tačiau vaikai nenuobodžiavo, jie susigalvodavo įvairių žaidimų, kitokių laisvalaikio praleidimo būdų. Man buvo keista, kai iš močiutės sužinojau, jog vaikai tada kolekcionuodavo... saldainių popierėlius. Atrodo, koks įdomumas – saldainių šiais laikais daug, jų popierėlių kiekvienoje pakampėje mėtosi, tačiau tais laikais saldainiai būdavo retenybė, todėl ir jų popieriukai – tikras lobis. Vaikams būdavo smagu, kai gaudavo naują, dar nematytą spalvotą popierėlį. Tarpusavy net susipešdavo, kam atiteks pats gražiausias.

XX a. pabaigoje vaikų pomėgiai jau kitokie. Atsirado naujas hobis – pašto ženklų kolekcionavimas. Į specialius albumus guldavo tai vienas, tai kitas naujas, dar nematytas ženklas. Vaikai tarpusavy jais keisdavosi, būdavo ir taip, kad važiuodavo pas kolekcionierius tų pašto ženklų nusipirkti. Įdomu būdavo, kai kas nors į klasę atsinešdavo naują ženklą. Dabar pašto ženklų beveik nebereikia, nes laiškus galime išsiųsti elektroniniu paštu.

Šiais laikais pasauly apstu kino žvaigždžių, dainininkų, kitokių garsenybių ir jais besidominčių jaunuolių. Daugelis segtuvuose kaupia įvairių me-

džiagą (žurnalų, laikraščių iškarpas, dainų žodžius, nuotraukas) apie Maiklą Džeksoną ar YVA, kitas pasaulio, Lietuvos žvaigždes. Kai kurie mokiniai renka informaciją apie grožį, gyvūnus, dizainerius... Kolekcionuojame gyvūnų skulptūreles, pliušinius žaislus, įdomias nuotraukas, Užgavėnių kaukes...

Manau, jog smagu kuo nors

domėtis, rinkti daiktus, keliančius malonias emocijas.

*Inesa Rinkevičiūtė,
1Ga klasė*

Roberta Kvaraciejūtė ir Aurelija Žvilauskaitė iš 5b kolekcionuoja įvairiausius lipdukus.

Varžėsi skaitovai

Vasario mėnesį gimnazijoje vyko Meninio skaitymo šventė. Joje dalyvavo 20 mokinių: iš 5-8 kl. – 11, iš I-IV gimnazinių klasių – 9. Šventę vedė II Ga klasės gimnazistai Indrė Lapytė ir Tomas Neverauskis. Jie pristatė šventės dalyvius ir jų skaitomus tekstus. Renginys truko apie dvi valandas, bet nuobodu tikrai nebuvo!

5-8 kl. grupėje I-ąją vietą užėmė Saulė Simutytė (5a), II-ąją – Martynas Tamošauskis (8b), III-ąją – Gvidas Serepinas (5a). I - IV kl. grupėje I-ąją – Agnė Bubilaitė (1Gd), II-ąją – Vitalijus Gylys (1Gc), III-ąją – Karolis Pagalys (3Gc).

Visi dalyvavę mokiniai džiaugėsi savo ir draugų sėkme, na, o pirmųjų vietų nugalėtojai gavo naują užduotį – ruoštis rajoniniam etapui.

IGd klasės mokinė Agnė Bubilaitė (mokytoja Laima Gadeikytė) ir rajoniniame etape tarp I–IV gimnazinių klasių mokinių laimėjo I – ają vietą. Saulė Simutytė (mokytoja Virginija Rudavičienė) 5-8 klasių mokinių grupėje užėmė II-ąją vietą. Nuoširdžiai sveikiname nugalėtojas!

Laura Butkutė, 1Ga

Interviu

„ ... Nosies riesti tikrai nepradėjau!“

Šiais mokslo metais įvyko gimnazijos prezidento rinkimai. Iš trijų kandidatų nugalėtoju tapo 3Gc klasės gimnazistas Mindaugas Zaleckis. Kalbiname jį – mokinių išrinktą atstovą.

Kaip jautiesi tapęs prezidentu?

Tapęs gimnazijos prezidentu, jaučiuosi gerai. Malonu, kai mokiniai įvertina tave, pasitiki ir išrenka savo atstovą. Tikrai džiugu ☺

Kas paskatino (žmonės, aplinkybės) balotiruotis į gimnazijos prezidentus?

Mane paskatino draugai, pažįstami, nes, jų nuomone, esu tinkamas šioms pareigoms. Kai pasirodė skelbimas apie prezidento rinkimus, jie pasiūlė balotiruotis... Nusprendžiau pabandyti. Vis dėlto tai - šioks toks iššūkis...

Kaip manai, ar esi tinkamas šioms pareigoms?

Jeigu būčiau netinkamas, manau, prezidentu būčiau neišrinktas.

Kodėl gimnazijos prezidentu tapai būtent Tu? Ar laimėjimas neapsvaigino? Gal pradėjai riesti nosį?

Kodėl prezidentu tapau aš? Geras klausimas.... Galbūt buvau tinkamiausias iš visų kandidatų. Rinkimus laimėjau, nes daugiausiai surinkau mokinių balsų. O kodėl jie balsavo už mane, reiktų paklausti jų pačių. Laimėjimas neapsvaigino (Prezidentas paklausė šalia buvusių kitų mokinių nuomonės apie save. Šie patvirtino, jog Mindaugas nepasipūtė). Nosies riesti tikrai nepradėjau, esu toks pat, koks buvau ir prieš rinkimus.

Ar save laikai autoritetu?

Šioks toks autoritetas esu, vis

dėto sugebėjau tapti gimnazijos prezidentu. Ne kiekvienam tai pavyktų.

Tai kaip sekasi įgyvendinti iškeltas idėjas?

Kai balotiravausi į gimnazijos prezidentus, jokių idėjų neturėjau. Tiesiog norėjau tapti mokinių atstovu, ginti jų interesus. Prezidentas taikosi prie esamos situacijos, prie iškilusių problemų.

Ar nepasikeitė draugų bei mokytojų požiūris į Tave, tapus prezidentu?

Galbūt ir pasikeitė. Draugai, bendraklasiai kartais juokais kreipiasi į mane ne vardu, o „Prezidente“ ☺ Mokytojų požiūris nepasikeitė: vertinti geriau nepradėjo, tik retkarčiais primena, kad esu gimnazijos prezidentas, turiu būti pavyzdys kitiems.

Kas svarbiausia, einant šias pareigas?

Užsispyrimas - reikia siekti tikslo! Taip pat svarbus diplomatiškumas bei komunikabilumas.

Esi gimnazijos prezidentas keletą mėnesių. Ar nebuvo tokių minčių, kai manei, jog būti prezidentu esi ... netinkamas?

Gal... bet tikrai nežadu atsistatydinti. Mokiniai mane išrinko, tai likti šiose pareigose ketinu iki kitų rinkimų, kai šį „postą“ teks perleisti naujam prezidentui. Galbūt būtų buvę ir tinkamesnių mokinių šioms pareigoms, tačiau jie nekandidavo.

Būtum laimingas, jeigu pavyktų įgyvendinti...

Būčiau laimingas, jeigu tikrai pasisektų gerai atstovauti mokiniams.

Norėčiau, kad gimnazistai mokytųsi tik šv. Antano rūmų pastate, nereiktų vaikščioti į kitą pastatą.

Esi humanitaras ar „realiukas“? Ką ketini studijuoti?

Esu labiau „realiukas“. Studijuoti norėčiau inžineriją, galbūt verslo vadybą, o gal net ir vokiečių kalbą.

Tavo laisvalaikis – tai...

Šokiai, sportas. Iš tiesų laisvalaikiui skiriu pakankamai laiko. Mano dienotvarkė tikrai nėra perkrauta. Spėju atlikti reikiamus darbus ir užsiimti mėgstama veikla.

Kokių žmogaus savybių nemėgsti? Kokios Tave žavi, kelia ūpą?

Man nepatinka žmonių pasipūtimas, neatsakingumas bei įkyrumas. Žavi darbštumas, atsakingumas bei atsidavimas.

Ko linki Pranciškonų gimnazijos mokiniams bei mokytojams?

Mokiniams linkiu sėkmės moksle, mokytojams – darbe. Kantrybės bei užsispyrimo siekiant užsibrėžtų tikslų!...

Modesta Pazdrzytė, 3Gc

Pamokų „perliukai“

Mokytoja: „Apibūdinkite Moljero „Tartiufo“ veikėją Orgoną“.

Mokinys: „Jis labai naivus ir patiklus, tas ...Organas.“

Mokytoja: „Kas atėjo į valdžią Rusijoje po M. Gorbačiovo?“

Mokinys: „A. Makedonietis...“

Mokytoja: „Ką?...“

Mokinys: „... A. Pugačiova (Gorbačiova, Pugačiova...)“

Mokytojas: „Kokio dydžio Vatikano valstybė?“

Mokinys: „... Kaip mano daržas!“

*Parinko Laura Butkutė,
1Ga*

Kalbėkime taisyklingai !

- Bazarinti (=kalbėti)
- Čipsai (=bulvių traškučiai)
- Vėlikas (=dviratis)
- Tolkas (=prasmė)
- Šopintis (=apsipirkti)
- Istorkė (=istorija)
- Žvengas (=garsus juokas)
- Univeras (=universitetas)
- Kompas (=kompiuteris)
- Matikė (=mama)
- Babkės (=pinigai)
- Profkė (=Profesinė mokykla)
- Matieka (=matematika)
- Gieša (=geografija)
- Grybas (=kvailas, blogai darantis)
- Systra (=sesuo)
- Razborkės (=muštinės)
- Karoče (=trumpiau)
- Stiliovas (=stilingas)
- Muzonas (=muzika)
- Kabikas (=kabinetas)
- Užknisti (=nervinti, atsibosti)
- Bičas (=vaikinas)
- Stadikas (=stadionas)
- Biesinti (=nervinti)
- Telikas (=televizorius)
- Dvacokas (=20 litų kupiūra)
- Bumčikas (=tranki muzika)
- Tačkė (=automobilis)
- Čiatas (=pokalbių svetainė)
- Pasigaidinti (=apsijuokti)
- Kadras (=vaikinas)
- Skaičiafkė (=skaičiuotuvai)
- Kašis (=krepšinis)
- Mobiliakas (=mobilusis telefonas)
- Prikolas (=juokas)
- Čiuvas (=žmogus, vaikinas)
- Grūzas (=nervinimasis)
- Parintis (=nervintis)
- Egzas (=egzaminas)
- Spangti (=nusišnekėti)
- Dergtis, lazdavotis (=šaipytis)
- Plikti (=žaisti)
- Čiuju (=jaučiu)
- Pravalas (=nesėkmė)
- Respektas (=pagarba)
- Bestas (=geriausias draugas)
- “Batai” (=blogai)
- “Ant smūgio” (=greitai)
- Bajeris (=juokas)
- Stopadovai (=tikrai)
- Kačialintis (=sportuoti)
- Šulė (=mokykla)

Tūsas (=vakarėlis)
 Kontras (=kontrolinis darbas)
 Navarotas (=priedas, pagerinimas)

Parinko Modesta Pazdradytė, 3Gc

Žurnalistinis tyrimas

Kokia meilės formulė?

Vasario 14-oji – šv. Valentino diena. Šia proga 1Ga klasės mokiniams buvo išdalintos anketos, iš kurių atsakymų aiškėja, kaip šiuolaikiniai paaugliai suvokia meilę, draugystę...

Štai įdomiausi, nuoširdžiausi atsakymai:

Kas Jums yra meilė? Su kuo ją galėtum palyginti ?

„Meilė – tai jausmas, kai pilve skraido drugeliai...“

„Man meilė – tarsi nevirtas kiaušinis.“ ☺

Kiek ir ką labiausiai ir ilgiausiai mylėjai?

„Mylėjau, dabar myliu ir tikiuosi mylėti vieną žmogų visą savo gyvenimą. Esame kartu jau vieneri metai.“

„Myliu net... penkiolika metų savo tėvus!“

Kokios yra meilės ribos? Kam jos reikalingos?

„Meilėje ribų nėra, tačiau, jei ji pradeda trukdyti žmogui gyventi, mokytis, mąstyti, į ją reiktų žvelgti saikingiau...“

„Kai vaikinas neverčia daryti to, ko nenori...“

Ko reikia, kad būtum laimingas/a?

„Jaustis kam nors reikalingai, mylimai.“

Kitiems laimė – „mergose, piniguose“...

Kas, Jūsų manymu, yra vaikinų ir merginų draugystės „pamatas“?

„Nuoširdumas, atvirumas...“
 „Draugystės „pamatas“ – beto

no plokštės“ ☺

Kiekvienas laukiame savo meilės. Juk jau vaikystėje pajutome artimo meilės stebuklą. O ar žinote meilės formulę? ☺

$$\frac{\text{Meilė} = \text{Įsimylėjimas} + \text{Draugystė}}{\text{Laikas}}$$

Patikėkite – ji teisinga!

Lina Mačernytė, 1Ga

Žiemos išdaigos

Sėdžiu kambaryje, o už lango žiema. Sniegas girgžda po kojomis. Skundžiasi eglės – kartais linksta, kartais lūžta sniego prislėgta šaka. Kaip užburti šerkšno nėrinuose išdidūs stovi medžiai. O sniegas baltas baltas!

Nesuprantu, kodėl žiema vadinama sidabrine? Jokio sidabro, o pilna karieta įvairiausių virusų – ypač daug gripo. Kartais apima baimė – gal vasaros nebesulauksim, tik sninga ir sninga.

Užmerkiu akis ir matau didelę karštą saulę, smėlį, lino guoja palmės, per dykumą traukia kupranugarių karavanas. Pasaka.

Labai laikiu žaliosios vasaros, pasipuošusios vaivorykštės spalvomis.

Dovydas Šalvyas,
6d klasė

Aktualijos

Patyčias reikia sutramdyti!

Šiais metais gimnazijoje paminėjome Tolerancijos dieną: visi buvome skatinami kultūringai elgtis, padėti žmogui, nesityčioti, nesmurtauti... Taip, tądien mums tai pavyko (galbūt todėl, jog žinojome, kad esame stebimi), tačiau jau kitą savaitę daugelis ir vėl priekabiavo, tyčiojosi iš aplinkinių...

Patyčios. Apie jas per tikybos pamokas, klasės valandėles, netgi specialias paskaitas kalbėta nemažai, tačiau jos ir vėl tapo mūsų kasdienine duona... Tai didžiulė problema, nes žmonės, iš kurių nuolat tyčiojama, yra vienaip ar kitaip pažeidžiami ir gali nebeatsigauti net visą gyvenimą. Nevisaverčiai ir tie, kurie tyčiojasi. Dabar yra paplitusi nepagrįsta nuomonė, kad tas, kas tyčiojasi, yra „kietas“, tačiau tai tokia baisi netiesa, kad net graudu. Juk jei tyčiojiesi iš kito tau lygiaverčio žmogaus, vadinasi, nori paslėpti kažkokius savo kompleksus, problemas ar net fobijas, t.y. baimes; jei iš silpnėsio – išvis esi „skystas“, kad prie kitokių ir nekimbi bijai susilaukti atkirčio... Manychiau, kad tas, iš kurio tyčiojama, vidumi užauga žymiai daugiau, negu besityčiojantysis. Taip, „nelaimėlis“ greičiausiai bus praradęs pasitikėjimą savimi, tačiau savo problemų papasakoti, analizuoti jis nebijos (juk tiek kartų į jas gilintasi), o štai tas „kietasis“, apsvaigęs nuo savo populiarumo, priežastis, kodėl tyčiojasi, tikriausiai bus visai užmiršęs, be to, jau įsisąmonintas šauniojo ir nenugalimojo įvaizdis net neleis pagalvoti, kad jam gali būti kažkas blogai. Savas problemas jis tik užmaskuos, ignoruos, užkiš į tolimiausią sielos kampelį...

Kas tada bus su Lietuvos žmonėmis?.. Visi kupini

kompleksų – tik vieni tyčiojasi, o kiti – priima patyčias?! Ne visai. Dar yra tokių žmonių, kurie sugeba turėti daug bičiulių, būti populiarūs nesityčiodami iš kitų. Tačiau ir jūs, šaunieji, kai pastebite patyčias, dažniausiai nesikišate, liekate tik stebėtojai... O juk verta sudrausminti patyčių skleidėją – dėl jūsų populiarumo jis neatsikirstų, o pasijusių nemaloniai, kitą kartą susimąstytų prieš tyčiodamasis, be to, pavyktų išgelbėti patyčių auką. Jei bijote tiesiogiai sutramdyti patyčias, galite kitaip padėti „nelaimėliui“, iš kurio tyčiojama – pasikalbėti su juo, išklausti, pabandyti susidraugauti, duoti patarimų. Tai vargšeliui suteiktų pasitikėjimo savimi, jis išsikalbėtų, pasijusių labiau vertinamas. Tad, šaunieji, nesnauskite! Kas gi daugiau gali įkirsti proto „kietiesiems“?..

Kviečiu visus susimąstyti apie savo vaidmenį mokykloje, apie tai, ką galėtume pakeisti į gera. Patyčias reikia sutramdyti, nes jos itin žeidžia, skaudina žmogų. Juk būtent dėl patyčių, nesupratimo, neišklausymo žmonės net žudosi. Mes galim bent jau pasistengti padėti pakeisti, tereikia tik noro...

Nelik abejingas!

Ūla Bendikaitė, 1Ga

Susidraugauk su žiema!

Kasmet žiema mažiausiai trims mėnesiams įsibrauna į mūsų kiemą ir kaskart esame priversti vienaip ar kitaip su ja susidurti. Vieni ją pasitinkame išskėstomis rankomis, laukdami pirmojo sniego ir ateinančių švenčių, kiti – su mažesniu džiaugsmu, netgi susiraukę, juk ilgai netrukus mus gali pasiglemžti koks virusas, teks sėdėti namie, o gal netgi gultis į ligoninę paslydus ir susilaužius koją... Tačiau viso to galime išvengti - tereikia susidraugauti su žiema.

Daugeliui žinoma, kad žiemą susilpnėja imunitetas, tai yra organizmo atsparumas ligoms. Taip atsitinka dėl to, kad mažiau judame, neteisingai maitinamės, todėl privalu kasdien bent dvidešimt minučių išeiti pasivaikščioti - tai ne tik pakelia nuotaiką, bet ir sureguliuoja kraujotaką. Patartina vartoti vitaminą C, jo daugiausia rasi citrusiniuose vaisiuose arba specialiuose vaistiniuose preparatuose. Imunitetą stiprina ir imbieras bei česnakas, tačiau juos valgant nereikėtų persistengti, nes gali pakenkti kepenims.

Turbūt svarbiausia žiemą yra nesusalti, todėl skatinamas bet koks judėjimas: slidinėjimas, įvairūs žaidimai lauke, netgi paprastas lipimas laiptais. Tai gerina kraujotaką, rankų bei kojų pirštai visada išlieka šilti... Jeigu jau taip atsitiko, kad sušalai, svarbu kuo greičiau sušilti – liūsti į karštą vonią arba po vilnone antklode, gerti daug šiltos arbatos...

Puiku, jei esi žiemos sporto mėgėjas, tačiau prieš sėdant į rogutes, lipant ant slidžių, būtina patikrinti, ar saugu bus važiuoti. Prieš apsiaudamas pačiužas, pirmiausia įsitikink, ar ledas pakankamai storas ir ar nėra pavojaus įlūžti. Jei besidžiaugiant žiema įvyko „avarija“ ir kažkas nukentėjo, atsimink, kad sutrenktos vietos negalima maigyti ir trinti, geriausia ją atšaldyti sniegu arba ledu, tučtuojau skambinti gydytojui.

Nors šiemet žiema jau baigiasi, tačiau jei nenori ir kitais metais liūdnei šnarpščioti nosimi arba išvis bijoti išeiti laukan, siūlau susidraugauti su žiema: drąsiai priimti jos iššūkius, tačiau per daug neįsimarkauti!..

Ūla Bendikaitė, 1Ga

Liaudies balsas

Septynios priežastys, kodėl bėgame iš pamokų

Neįdomios pamokos: mokytojai net nuplukę „kala“ mums į galvas nesuprantamus terminus, sąvokas, formules..., o mums norisi visai ko kito ☺ ...

Esame pripratę viską gauti „ant padėkliuko“ : kai pamokoje reikia išties rimtai dirbti, bėgame nuo darbo ir atsakomybės.

Kartais su mokytojais neįmanoma susitarti „žmoniškai“ (pavyzdžiui, nepasiruošę kontroliniam ar savarankiškam darbui, prašome, kad jie leistų mums jį parašyti kitą pamoką, tačiau mokytojai kategoriškai atsisako tenkinti mūsų prašymą, kartais net maldavimą).

Turbūt negalima nepaminėti ir paauglystės, kai dauguma įsimyli ir stengiasi kuo daugiau laiko praleisti su „antrąja puse“ (ir kodėl gi mokytojams tai taip sunku suprasti? ☺).

Kartais iš pamokų bėgame dėl to, kad kopijuojame „kietuolius“ – juk nė vienas iš mūsų nenorime būti nevykėlis...

Sulaukę, kaip daug kas sako, „maištingojo“ amžiaus, galiausiai suprantame, kad kasdienisėjimas į mokyklą yra tikra rutina, tad stengiamės nuo jos pabėgti.

Na, ir, žinoma, iš pamokų bėgame savo malonumui - šiaip sau...

Ekspertė ☺

Apie renginį

Šimtadienis... „džiunglėse“

Šiųmetinio Pranciškonų gimnazijoje įvykusio tradicinio šimtadienio vakaro tema buvo gana novatoriška – džiunglės.

III Gd klasės mokiniai R.Abromavičiūtė ir A.Karužas pradėjo šventinį renginį. Abiturientus pasveikino ir gimnazijos direktorius L.Šidlauskas bei kapelionas Juozapas Marija OFM. Ketvirtokai gimnazistai parodė savo sukurtus filmus. Vėliau juos linksmino ir įvairiomis „džiungliškomis“ užduotimis bandė trečiokai gimnazistai V.Jučinskytė ir Ž.Bieliauskas... Abiturientams kuo didžiausios sėkmės linkėjo jų auklėtojai, dvyliktokams išteikti pusatestačiai...

Akimirkos iš Šimtadienio: džiunglių „gyventojų“ šokis; kalba abiturientų auklėtojai V.Valiūnienė, A. Slušnys, V.Meilienė, D.Urbakonienė

